अस्मान्, 'पातु'। याश्च सप्त 'कृत्तिकाः', अम्बादुलेत्येवमाद्याः, तद्रूपं यत् 'नक्षत्रं', तदप्यस्मान् पातु। कीदृशं नक्षत्रं, 'देवं' द्योतमानम्। 'इन्द्रियं' इन्द्रियप्रदम्। 'आसां' कृत्तिकानां तदुपलक्षितस्याग्नेश्च 'आसं' आस्ये मुखे, 'विचक्षणं' विविधप्रकाशसाधनम्, 'इदं' 'हविः', 'जुहोतन' हे ऋत्विग्यजमाना जुहुत॥

तत्रैव याज्यामाह। "यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्व्वा। स कृत्तिकाभिरभिसंवसानः। अग्निर्नो देवः सुविते दधातु" इति। 'यस्य' अग्नेः, 'रश्मयः' ज्वालाः, 'भान्ति' दीप्यन्ते, 'यस्य' चाग्नेः, 'केतवः' ध्वजस्थानीया धूमाः, भान्ति। 'सर्व्वा' देवतिर्यगादिसर्व्वप्रकारोपेतानि 'विश्वानि' अविशेषाणि, 'इमा' इमानि, 'भुवनानि', 'यस्य' अग्नेः, अधीनानि, 'सः' अग्निः, 'कृत्तिकाभिः', सप्तभिः 'अभिसंवसानः' अभित आत्मानमाच्छादयन्, 'नः' अस्मान्, 'सुविते' सुष्ठु प्राप्ते कर्म्मफले, 'दधातु' स्थापयतु॥

द्वितीयस्य नक्षत्रदेवस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "प्रजापते रोहिणी वेतु पत्नी। विश्वरूपा बृहती चित्रभानुः [१]। सा नो यज्ञस्य सुविते दधातु। यथा जीवेम शरदः सवीराः" इति। 'प्रजापतेः', 'पत्नी' पालयित्री, 'रोहिणी', 'वेतु' इदं हविर्भुङ्क्ताम्। कीदृशी रोहिणी, 'विश्वरूपा' स्वेनोत्पाद्यैर्विश्वैर्बहुभी रूपैरुपेता, 'बृहती' परिवृढा, 'चित्रभानुः' विचित्रदीप्तिः। 'सा' रोहिणी, 'नः' अस्मान्, अस्य 'यज्ञस्य', सम्बन्धिनि 'सुविते' सुष्ठुप्राप्ते कर्म्मफले, 'दधातु' स्थापयतु। 'सवीराः'